



అనగనగ చి నైట్

మల్లాది పెంకట కృష్ణమూర్తి

(గత సంచిక తరువాయి)

ఆ ఆదివారం సాయంత్రం సరిగ్గ నాలుగుస్వరకి త్రివికం అపార్ట్మెంట్ డోర్ బెల్ మోగింది. సుందరేశన్ తలుపు తెరిస్తే తలుపు అవతల నిలబడ్డ ఇద్దరిలో ఒకరు చెప్పారు.

"త్రివికం గారిని కలవాలని వచ్చాం"

వారిద్దరూ అస్తుదమ్ములని పోలికని బట్టి సుందరేశన్ గ్రహించాడు. వారిలో ఒకరు స్వార్థి తండ్రి అనికూడా ఊహించాడు.

"రండి. కూర్చోండి" వారిద్దరినీ సాదరంగా లోపలికి ఆశ్చర్యానించి సోఫ్టాని చూపించాడు.

త్రివికం గది తలుపు దగ్గర నిలబడి చెప్పాడు.

"మీ కోసం ఎవరో వచ్చారు."

డోర్ బెల్ విని అపుటికే కంపూటర్ ని ఆఫ్ చేసిన త్రివికం కుర్చోంచి లేచి బయటకు వచ్చాడు.

"నమస్తే. నేనే త్రివికంని."

వాళ్ళద్దరూ వెంటనే లేచి నిలబడి అతనితో కరచాలనం చేసారు.

"నేనే స్వార్థి ఫాదర్ బలదేవుణ్ణి. ఇతను నా పెద్దన్నయ్య సహదేవుడు."

"నకులుడు రాలేదా?" అని మనసులో అనుకుని బయటకి నవ్వాడు.

"కూర్చోండి."

ముగ్గురూ కూర్చున్నాడు త్రివికం సహదేవుడి వైపు చూస్తూ అడిగాడు.

"మీరేం చేస్తున్నారు?"

"నేను రిటైర్ సూపరిండెంటింగ్ ఇంజనీర్ ని. ఆర్ అండ్ బి నించి క్రితం సంవత్సరమే రిటైరయ్యాను. మా తమ్ముడు బి.పొ.ఎల్ లో మెయిన్స్ ఇంజనీర్ గా పనిచేస్తున్నాడు. ఇంకో పదేళ్ళ సర్టీసు ఉంది. మాపాడు నాకు విషయాలన్నీ చెప్పాడు. మీదే ప్రాంతం? తోడబుట్టిన వారు ఉన్నారా? మీ గురించి చెప్పండి" సహదేవుడి మాటల్లో గడుసుతనాన్ని వంట గదిలోని సుందరేశన్ గుర్తించాడు.

త్రివికం తన గురించి వివరంగా చెప్పాడు. బలదేవుడికి తన అన్న సహదేవుడంటే గౌరవం అని ఆయన ప్రవర్తన వల్ల త్రివికంకి అనిపించింది.

"వెరీ గుడ్ వయసులో తేడా ఒక్కటే మా అందరికి అభ్యంతరంగా ఉంది. కానీ చేసుకునే పిల్లకే అది అభ్యంతరం కానప్పుడు, ఇక మేం వెనక్కి పెళ్ళదలచుకోలేదు. మా తమ్ముడి పిల్లలు తెలివి గలవాళ్ళనే ఇంపెషన్ మా బంధువుల్లో ఉంది. వాడు వాళ్ళని అలా పెంచాడు. ఆ టాలెంట్ నాకు లేదు. మా పెద్దమ్మాయి పెళ్ళయ్యేదాకా ఏ కూర ఎలా వండాలో కూడా నన్నడిగే చేసేది. నాకు వాళ్ళ చిన్నప్పుడే భార్యా వియోగం అయింది. పునిర్యవాహాం చేసుకోలేదు. అసలు స్వార్థికి ఇంత త్వరలో పెళ్ళని విని ఆశ్చర్యపోయాను. నిన్న

రాత్రి మా ఇంటికి వచ్చి చెప్పాడు. దానికి అమెరికా సంబంధం చెయ్యాలని మా వాడికి ఉంది. మన దేశంలో అన్ని వ్యవస్థలూ ఎంతగా కుళ్ళపోయాయంటే, ఇక్కడ ఎవరూ సుఖపడలేరని మా అమ్మాయి ఎన్నోసార్లు ఎన్నో విధాలుగా చెప్పుంటుంది."

"మా అన్నయ్యగారమ్మాయి కాలిఫోర్నియాలో శాంటాక్లారాలో ఉంటుంది" బలదేవుడు చెప్పాడు.

"మీ తరపున పెద్దవారు కట్టకానుకలు అవీ మాటల్లాడేందుకు ఎవరూ లేరా?" అడిగాడు సహదేవుడు.

"మా పిన్ని, బాబాయిలు వరంగల్లో ఉన్నారు. ఇక్కడే ఉంటే వచ్చేవారు. నేను కట్టం తీసుకోదలచుకోలేదు."

"అది ఈ కాలం పిల్లలంతా చేస్తే మాటే కదా"

త్రివికం బాబాయ్, పిన్నిలతో వాళ్ళ స్పీకర్ ఫోన్ ఆన్ చేసి మాటల్లాడారు. ఆశ్చర్యంగా అవతలనించి వాళ్ళు ఇద్దరూ పెట్టుపోతలగురించి ఏం అడగలేదు

"మీకెలా బాగుంటుందని తోస్తే అలా చేయండి" చెప్పారు.

నిశ్చితార్థం చేసుకోవటానికి ఓ రోజు ముందుగా వాళ్ళని రమ్మనమని సహదేవుడు ఆహ్వానించాడు. బలదేవుడు వారి ఫోన్ నెంబరు తీసుకుని తేదిని నిర్ణయించాక తెలియచేస్తామని చెప్పాడు.

"నాలుగైదు నెలల్లో ముహూర్తాలు చూడచ్చా? అప్పటికి మీ తల్లిగారు పోయి ఏడాది దాటుతుంది." అడిగాడు సహదేవుడు.

"ఇభ్యందేం ఉండదు" చెప్పాడు త్రివికం.

"ఓసారి యస్ అనుకున్నాక ఇంక దేనికి ఆగటం? అయితే మా ప్రయత్నాల్లో మేముంటాం. మారోజుల్లోలా కాదుగా. ఈ కాలం పిల్లలు 'కట్టం వద్దు, పెళ్ళి ఘనంగా చేసి, లాంఘనాలు పెట్టండి.' అంటున్నారు. మీరు నోరు తెరిచి అది అడగలేదు. అయినప్పటికీ మేం చెయ్యాల్సిన లాంఘనాలన్నీ యథావిధిగా చేస్తాం. పెళ్ళి కూడా బాగా చేస్తాం. ఇట్లి, దోసి, గార్లిక్ బ్రెడ్, పానీపూరి, సమోస, కట్టలెట్, నార్క్ ఇండియన్, సౌత్ ఇండియన్ భోజనాలు, ఇంపోర్టెడ్ ప్రూట్ బొల్, ఏడెనిమిది రకాల స్వీట్స్, మూడు రకాల ఐస్క్రీంలు. ఇది మేమనుకునే భోజనం మెనూ. తలకి ఇది అయిదువందల రూపాయల దాకా అవుతుంది."

ఆ విషయాలని త్రివికం పెద్దగా ఆస్తికి లేకుండా విన్నాడు. వాటిమీద అతనికి బొత్తిగా అవగాహన లేదు.

"మీరు మా అమ్మాయిని మీరు అంటున్నారు. ఇకనించి నువ్వు అనండి."

"అది మీకెలా తెలుసు?"

దానికి బలదేవుడు చెప్పిన సమాధానం విని త్రివికం నివ్వేరపోయాడు.

"సూట్రికి మీకు మధ్య సంభాషణ అంతా నేను విన్నాక, నాకు అది తెలిసింది."

"ఎలా విన్నారు?" చురుగ్గా చూస్తూ ప్రశ్నించాడు.

"సూట్రి తన పెల్లలో దాన్ని రికార్డ్ చేసి తెచ్చి నాకు వినిపించింది."

అయోమయంగా ఆయన వంక చూస్తూ అడిగాడు త్రివికం.

"సూట్రి మా సంభాషణ రికార్డ్ చేసిందా?"

"అవును."

వెంటనే త్రివికం మొహం పాలిపోయింది.

"ఇది నాకు నచ్చలేదు. దీన్ని గూడచర్యం అంటారు. మీరు ఓవర్ ప్రాటెక్సివ్‌గా వ్యవహారించారు." ఎరుబుడ్ మొహంతో చెప్పాడు.

అయన చిన్నగా నవ్వి అడిగాడు.

"నాకో ఖరీదైన కారుంది. దాన్ని మీకు ఓ సాయంత్రం డ్రైవ్ చేసే ఆనందం కలిగించడానికి ఇచ్చాననుకోండి. అప్పుడు మీరు ఆ కారు విషయంలో జాగ్రత్తగా ఉంటారా? ఉండరా?"

"ఖచ్చితంగా ఉంటాను."

"దాన్ని మీరు మీ స్వంత కారులా జాగ్రత్తగా చూసుకుంటారా? కారు టైర్లు కీమమనేలా చప్పుడయ్యేలా బేక్ వేయరు కదా?"

"అప్పను. వేయను."

"కారుని లారీకో, బస్సుకో దూరంగా గీతలు పడకుండా తీసుకెళ్తారా?"

"అప్పను"

"నాకు ఈ విషయం చెప్పండి. అలాంటి నా కారు కన్నా నాకు నా కూతురు ఎక్కువ విలువైందా? కాదా?"

"ఎక్కువ విలువైందే"

"మీ దగ్గరకి నా కూతుర్లు ఓ గంట సేపు ఒంటరిగా పంపాను. మీరు నా కారుని టీట్ చేసినంత గౌరవంగా, జాగ్రత్తగా నా కూతుర్లు కూడా చూసుకుంటారో, లేదో తెలుసుకునే హక్కు నాకు ఉండా? లేదా?"

"ఉంది."

"అది రూఢి చేసుకోడానికి తను మీ సంభాషణని రికార్డ్ చేస్తే తప్పా?"

"కాదు" సందేహించకుండా జవాబు చెప్పాడు త్రివిక్రం.

"ఇలాగే మనం చాలా విషయాల్లో చాలామంది తప్పు చేస్తునారు అనుకుంటూంటాం. కానీ ఇలా సరైన వివరణతో విషయాన్ని అర్థమయ్యేలా విడమరిస్తే అప్పుడు ఎదుటివాళ్ళని మనం అర్థం చేసుకోవడంలో పొరబడ్డాం అని తెలుసుకుంటాం. నా పిల్లల్ని నేను ఇలా విశేషణలు, ఉదహరణలు ఇస్తూ పెంచాను. ప్రతీ దానికి స్వంత అభిప్రాయాలు లేకుండా వారు తల్లితండ్రుల మీద ఆధారపడేలా పెంచడం అంటే వారి టైర్లలో గాలి తీసేసినట్టే అని నా అభిప్రాయం."

త్రివిక్రం చివరగా వారిని తన తండ్రి గదిలోకి తీసుకెళ్తి తండ్రి రాంపసార్డని పరిచయం చేసాడు.

"మా తమ్ముడి అమ్మాయిని మీ అబ్బాయికి ఇస్తున్నాం. మీ ఆశీర్వచనం కోరుతున్నాం" నమస్కరించి అడిగాడు సహదేవుడు.

ఆయన వ్యాసంగా చూసాడు. ఆయన చూపులో ఎక్కుడా ఆసక్తి లేదు. బయటికి వచ్చాక చెప్పాడు సహదేవుడు.

"చాలా హోరిబుల్ డిసీజ్ ఇది. మా అత్తింటి వైపు ఒకరికి అల్లీమర్స్ వచ్చింది. ఇది నేను చూసిన రెండో కేసు."

సుందరేశన్ అప్పటికే నేతిలో వేయించి ఉప్పు, కారం చల్లిన జీడి పప్పుని ప్లైట్లలో పెట్టి తెచ్చి ఇచ్చాడు. సుందరేశన్ని తమ జీయోభిలాపిగా, ఆప్పుడిగా త్రివిక్రం పరిచయం చేసాడు.

వచ్చేప్పుడు తమ ఇంటికి అతన్ని కూడా తీసుకురమ్మని వారు ఆహ్వానించారు.

"రాంపసార్డగారిని చూసుకోడానికి ఒకరు ఇంటల్లో ఉండాలి కాబట్టి నేను రాలేను" సుందరేశన్ చెప్పాడు.

ముహూర్తం నిర్దయించి, ఫోన్ చేసి చెప్పామని చెప్పి, కాఫీ తాగి వాళ్ళక అడిగాడు త్రివిక్రం "వాళ్ళని చూస్తే మనిషించింది?"

"చెడ్డవారని అనిపించలేదు. సహదేవుడు కొద్దిగా గడుసు. మాటలు గడుసుగా ఉన్నాయి అంతే."

త్రివిక్రం తన బాబాయ్లు ఆదిశంకర్, సోమశేఖర్లకి ఫోన్ చేసి ఆ శుభవార్త చెప్పాడు. వారు బాగా సంతోషించారు.



శ్యామలరావు వరుసగా నాలుగురోజులు సేలను పెట్టాడు. సోమవారం రాత్రి పూనాకి బయలుదేరి వెళ్ళాడు. అక్కడనించి తిరిగి వచ్చాక చెప్పాడు.

"నవనీత్ పూనాలో లేడని తెలిసిందండీ. ఉంటే ఎక్కడైనా అతని పేరు, చిరునామా నమోదయి ఉండాలి. టెలిఫోన్ డైరక్టర్ లో వాహనాల రిజిస్ట్రేషన్ రికార్డుల్లో, సేల్స్ టాక్స్, ఇన్కంటాక్స్ రికార్డుల్లో ఉపా. ఎక్కడా నవనీత్, సన్నాఫ్ గోవర్థన్ పేరు గలవారు ఎవరూ ఆ రికార్డుల్లో లేరు. ఆయన పూనాకి కాక ఇంకెక్కడికైనా వెళ్లి ఉండాలి. వెరి సారి సర్. మీరు ప్రైవేట్ కూడా ఇచ్చినట్లుగానే పూనా స్థానిక దినపుత్రికల్లో కూడా నవనీత్ గురించి ప్రకటన ఇచ్చాను. ఆయన వివరాలు తెలిపే ఒక్క ఉపయోగకరమైన కాల్ కూడా రాలేదు. పూనాకి కాక మహోరాష్ట్రలోని ఇంకెదైనా ఊరికి వెళ్లి ఉంటాడు."

"నాకు పెళ్లి కుదిరింది. ఈలోగా ఆయన ఎక్కడ ఉన్నాడో తెలిస్తే బాగుండును." విచారంగా చెప్పాడు త్రివికం.

"కంగాచ్యులేషన్ సార్. మీ పెళ్లి పనులు ఏమైనా ఉంటే నాకు చెప్పండి. చేస్తాను."

"మీరే నాకు కుడి భుజం. మీ చెయ్యి పడకుండా నా పెళ్లికాదు" నవ్వాడు త్రివికం.



బలదేవుడు, సహదేవులని కలిసిన మర్మాడు త్రివికం సూధారికి ఫోన్ చేసి చెప్పాడు.

"ఇందాక ఫోన్ చేసి మీ నాన్నగారు ఆదివారం మీ ఇంటికి ఆహ్వానించారు. బదులుగా మనమంతా ఏదైనా రెస్టరెంట్లో కలవచ్చుగా? అది అందరికి సౌకర్యంగా ఉంటుంది."

"బిల్లు మీరు పే చేస్తే మాకు ఓకేనే. నాన్నగారిని కనుక్కుని చెప్పాను. ఉండండి."

కొద్దీసేపటి తర్వాత బలదేవుడు చెప్పాడు.

"అలాగే బాబు. ఎక్కడ? ఎప్పుడు?"

అందుకు ప్రోఫెసర్ అయ్య ఉన్న త్రివికం ఆ వివరాలు ఆయనకి చెప్పాడు.

ఆ ప్రకారం ఆదివారం లంచ్ కి అంగిటి అనే పంజాబీ రెస్టారెంట్లో కలుసుకున్నారు.

"మరో పదేళ్ళల్లో మీ వారికి బయట వర్షం పడుతోందని నీకన్న ముందే తెలుస్తుంది. ఏ గదిలోకి వెళ్లినా ఏసి డక్ట్ ఎక్కడ ఉందో అతనికి ఇట్టే తెలుస్తుంది. అద్దం కనపడ్డపుడుల్లా మనలా జాట్లుని సవరించుకోవడం, దుష్యనసి మర్చిపోయి ఉంచేచ్చినా ఇబ్బంది పడకపోవడం, చక్కగా క్రఘ్ దుష్యకునే వారికి గాలి వల్ల కలిగే ఇబ్బంది కలగకపోవడం. ఆయన గ్రేట్. ఎందుకంటే ఆయనకి అప్పటికల్లా బట్టతల వచ్చేస్తుంది" దారిలో రవితేజ చెల్లెల్లి ఏడిపిస్తానే ఉన్నాడు.

పంజాబ్ లో పాయ్యని అంగిటి అంటారు. పంజాబ్ రాష్ట్రంలోని ఓ చిన్న గ్రామాన్ని గుర్తుకి తెచ్చేలా ఉంది ఆ రెస్టారెంట్లోని అలంకరణ. ఓ బావి, పక్కనే ఏ రోడ్ ఎటు వెళుతుందో బాణం గుర్తులతో సూచించే బోర్డ్. చండిషుర్, అంబాలా, లాఢియానా, భటిండా పేర్లు ఆ బోర్డు మీద రాసి ఉన్నాయి. గోడలమీద అతికించిన 1970లలో విడుదలైన అమితాబ్ నటించిన సినిమా పోష్టర్లు కిళ్లిపాపు, సెక్స్ స్పెషలిష్ట్ బోర్డ్, మరి కొన్ని బోర్డులతో అచ్చం పంజాబీ గ్రామం వాతావరణం అక్కడ కనిపిస్తోంది. పార్టీషన్గా కోళ్లు లేని నులకమంచాలని వాడారు. సర్వ చేసిన ఆహారం కూడా బాగుంది. దిల్వహలే పనీర్ చిల్లి, తందూరి మప్పామ్ బేబి కార్బ్, సభీ దా భీమా, గార్డ్ నాన్, బైంగన్ కా బర్తా.. భేండి మసాలాని ఆర్డర్ చేస్తే చెప్పింది సూధారి.

"లేడీస్ ఫింగర్స్ ని తినకండి, అవి ఏ లేడీస్ చేతులనించి వచ్చాయో తెలియదు కదా మీకు?"

"మా వారికి బెండకాయలు ఇష్టం. సూధారి సందీప్ ని బాగా ఆట పట్టిస్తుంది" త్రివికంతో నవ్వుతూ చెప్పింది సూధారి అక్కడాపాటి.

త్రివికంకి బలదేవుడు బలదేవుడు తన పిల్లలు ఇద్దర్నీ పరిచయం చేసాడు. సూర్యి అన్న రవితేజ పి.హెచ్.డి చేస్తున్నాడు. సూర్యి అక్క తరణి. ఆమె భర్త సందీప్, వారి ఇద్దరు పిల్లలు కూడా వచ్చారు. సందీప్ బీరు తీసుకున్నాడు. మిగిలిన ముగ్గురి మగాళ్ళకి ఆ అలవాటు లేదు.

"షైజ్ డోంట్ తో ది సిగరెట్ ఎండ్ అన్ ది షోర్. ది కాక్రోచెస్ ఆర్ గటింగ్ కేస్టర్" తన బావగారితో చెప్పింది సూర్యి.

"ఊరుకోవే. ఈ హోటల్లో సిగరెట్లు నిషేధం" తరణి చెల్లిలతో చెప్పింది.

బలదేవుడు తన భార్య మరణం గురించి కొంత ఆవేదనగా చెప్పాడు. ఆయనకి తన భార్యంటే ప్రేమ అని త్రివికంకి అనిపించింది.

బిల్లు వచ్చాక త్రివికం చెల్లించబోతే బలదేవుడు తన క్రెడిట్ కార్డుని ఫోల్డర్లో ఉంచి చెప్పాడు.

"సూర్యి మిమ్మల్నే పే చెయ్యమందిట. అలా అనకూడదని దానికి నేర్చాను."

బలదేవుడి ఆ మాటలు త్రివికంకి ఎంతో సంస్కారవంతంగా తోచాయి. కోప్పడ్డానని చెప్పలేదు. నేర్చాను అనటం అతనికి ముచ్చబోసింది.

"తల్లిపోయిన సంవత్సరంలోగా కూతురికి అయితే పెళ్ళి జరగచ్చ. కాని కొడుక్కి ఏడాది తర్వాతే జరగాలి. అంటే ఇంకా ఐదు నెలలు తర్వాత పెళ్ళి జరగాలి. అందుకని ఆ తర్వాతే ముహూర్తం పెట్టించాను. మాకు జాతకాల్లో నమ్మకం లేదు. మీ దేటాఫ్ బర్క్, టైం ఆఫ్ బర్క్ని బట్టి మీ జాతకాల ప్రకారం ముహూర్తం పెట్టించాను. వాటిలో ఆదివారం ముహూర్తం మాకు బాగుంది. తెల్లారురుఖామున నాలుగున్నరకి ముహూర్తం. లంచ్, రిసెప్షన్ పస్నెండున్నరకి. ఈలోగా పెళ్ళయిపోతుంది కాబట్టి అతిథులని మనమే స్వయంగా రిసీవ్ చేసుకుని పలకరించవచ్చు. మా పెద్దమాయి పెళ్ళి ముహూర్తం ఉదయం పదకొండున్నరకి. అతిథులని రిసీవ్ చేసుకోకుండా పెళ్ళిపోటలమీదే కూర్చోవాల్సి వచ్చింది. పెళ్ళిని ఎంజాయ్ చేయాలంటే అతిథులు రాని ముహూర్తంగా ఉండాలని అప్పుడే నిర్ణయించుకున్నాను. పెళ్ళయాక వారు ఆశీర్వదించి భోజనం చేసి వెళ్తారు" చెప్పాడు బలదేవుడు.

"అయితే ఆ ముహూర్తమే భాయం చేయండి. నాకు ఏదైనా ఫర్యాలేదు" త్రివికం ఒప్పుకున్నాడు.



"నీకు పాస్సపోర్ట్ ఉండా?" నాలుగు నెలల తర్వాత ఓ రోజు సూర్యాని అడిగాడు త్రివికం.

"లేదు. ఏం?"

"వెంటనే అష్ట చెయ్యి. హనీమూన్కి మారిప్పుకి వెళ్లామన్నావుగా? అందుకు పాస్సపోర్ట్ అవసరం ఉంటుంది."

"సరే."

"తత్కాల్లో అష్ట చేస్తే త్వరగా వస్తుంది" చెప్పాడు త్రివికం.

త్రివికం డబ్బు ఖర్చు అయితే అయిందని, ఓ ప్రైవేటు డిటైక్షన్ ఏజన్సీని తన బయోలాజికల్ తండ్రి నవనీత్ని కనుక్కొమని నియమించాడు. క్రమంగా వారి పెళ్ళిరోజు దగ్గర పడింది.

పడమటి యాలేరులోని ఆరోగ్యమాత చర్చిలో ఫాదర్ అలెగ్జాండర్ ఆ ఆదివారం ఉదయం చర్చికి వచ్చిన అరవై రెండుమంది ముందు ప్రవచనం చెప్పున్నాడు.

"ఇవాళ గుడ్ ప్రైడ్ అంటే ఏసు క్రిస్తు శిలువ వేయబడ్డ రోజు. ఉదయం తొమ్మిదికి ఆయన గోల్గోతా పర్వత శిఖరం మీద ఇద్దరు దొంగల మధ్య శిలువ వేయబడ్డప్పుడు ఆయన దేహం ఎలా ఉంది? ముళ్ళకిరీటం పెట్టడం వల్ల, కాళ్ళకి, చేతులకి మేకులు ఇవుని

కొట్టడం వల్ల దేహం రక్తసికమై ఉంది. రోహా సైనికుల కొరడా దెబ్బలతో వీపు ఎరుపెక్కింది. మొహం మీద రోహా సైనికుల ఉమ్మిదారలు. చిత్రవధతో చిద్రమైన దేహం గల ఆయన పలికిన ఏడుమాటలు ఇప్పుడు చదువుతాను" చెప్పి అలెగ్జాండర్ బైబిల్‌ని తెరిచాడు. భక్తులంతా కూడా దాన్ని తెరిచారు.

"మొదటి మాట. 'తండ్రి! ఏరు ఏం చేస్తున్నారో వీరికి తెలియదు. వీరిని క్షమించండి' ఎంతటి దయూర్ధ హృదయం. ఈ క్షమాగుణం కలిగి ఉండటం సమాజానికి హితపు అని మన మీద రాళ్ళు రువ్విన వారిమీద పూలు చల్లాలని చెప్పున్నాడు."

కొందరి కళ్ళు భక్తితో, మరి కొందరి కళ్ళు బాధతో చెమర్చాయి.

"రండోమాట. తనతో శిలువ వేయబడుతున్న ఓ దొంగ 'నీ రాజ్యంలో నన్న జ్ఞాపకం చేసుకో' అని ఏసుని ఆయన నిరపరాధి అనే భావంతో అథ్థించాడు. దానికి బదులుగా ఏసు 'నేడు నువ్వు నాతో కూడా పరదేశంలో ఉంటావు' అని అభయం ఇచ్చాడు. మనం ఎన్ని తప్పులు చేసినా దేవుడ్ని క్షమించమని అడిగితే మనకి క్షమాభిక్ష దొరుకుతుందని దీన్ని బట్టి మనం గ్రహించమ్మ. ఏసు మాట్లాడిన మూడోమాట, అక్కడే ఉన్న ప్రియ శిష్యుడు యోహోన్‌ని తన తల్లి మరియుమ్మికి చూపించి "అమ్మా ఇడుగో నీ కుమారుడు. ఇదిగో నీ తల్లి" అని చెప్పాడు. ఏసు తనని ప్రేమించిన వారి యోగక్షేమాలు చూస్తాడని దీన్ని బట్టి తెలుస్తోంది. నాలుగోమాట. 'దేవా! దేవా! నా చేతిని ఎందుకు విడిచావు' బాధలో ఉన్నప్పుడు దేవుడ్ని ఏసు ప్రార్థించినట్లుగా మనం దేవుడ్ని ప్రార్థించాలని, తద్వారా మనకి దేవుడి సహాయం లభిస్తుందని, మనం దేవుడి చేతిని పట్లుకుని నడిస్తే మనకి విజయాలే తప్ప వైఫల్యాలు ఉండవని ఇది తెలియచేస్తోంది. వెలుగులో ఒంటరిగా నడిచే కంటే, చీకట్లో దేవుడి చేతిని పట్లుకుని నడవడం ఉత్తమం. ఐదోమాట. 'నాకు దహంగా ఉంది.' ప్రజలంతా మంచి బాటలో నడవాలన్న ఆత్మీయ దప్పికే అది. అరోమాట, 'సమాప్తమైనది' దేవుడు తనకి అప్పగించిన పనిని ఏసు సంపూర్ణంగా నెరవేర్చాడని, అలాగే మనమూ మన పనిని మధ్యలో వదిలివేయకూడదని చెప్పే బోధ అది. ఏడోమాట. 'తండ్రి! నీ చేతికి నా ఆత్మని అప్పగిస్తున్నాను' దేవుడు బలవంతంగా తీసుకున్నట్లు కాక, స్వచ్ఛందంగా ఇవ్వడం మన మరణం మీద దేవుడికి అధికారం ఉందని ఈ మాట సూచిస్తోంది. ఈ శుభ శుక్రవారం మానవాళి శుభం కోసం ఏసు శిలువలో మరణించడంతో క్రైస్తవాళి ఈ దినాన్ని గుడ్ ప్రైడేంజరుపుకుంటోంది. ఏసు చూపిన ఈ బాటని అనుసరించేవాడే నిజమైన క్రిష్ణయన్ తప్ప ఆదివారాలు బైబిల్‌తో చర్చికి వచ్చేవారు కారు. హల్లెలూయ."

భక్తులంతా 'హల్లెలూయ' అన్నారు. మధ్యలో చర్చిలోకి వచ్చి కూర్చున్న ఆ వ్యక్తిని చూసి అలెగ్జాండర్ పలకరింపుగా నవ్వాడు. కానీ, తను చేప్పి ప్రవచనం ఆపలేదు. ప్రవచనం ముగిసిన తరువాత చర్చి బయటకి వచ్చి బయటకి వెళ్ళే భక్తులకి నమస్కరించి పంపసాగడు. చివరగా వచ్చిన త్రివిక్రంని చూసి ఆయన డగ్గుత్తికగా చెప్పాడు.

"నిన్ను మళ్ళీ చూస్తున్నందుకు నాకు చాలా సంతోషంగా ఉంది. మీ అమ్మ విషయంలో నేను చేసిన దుర్మార్గత్వానికి ఇక నువ్వు నన్ను మళ్ళీ జీవితంలో కలుస్తావని నేను అనుకోలేదు."

"మీరు జరిగిందానికి పశ్చాత్తాపపడకపోతే మీరనుకున్నట్లు ప్రవర్తించేవాడినేమో? కానీ నిజమైన క్రిష్ణయన్గా మీ పశ్చాత్తాపం మిమ్మల్ని మంచివారిగా మార్చింది."

"ఎమిటి విశేషం?"

"మిమ్మల్ని నా పెళ్ళికి స్వయంగా ఆహ్వానించడానికి వచ్చాను." శుభలేఖ ఇస్కూ చెప్పాడు త్రివిక్రం.

"సంతోషం."

"వచ్చే ఆదివారమే. మీరు తప్పక రావాలి."

"వస్తాను. నీ తండ్రి ఎవరో తెలిసిందా?"

"ఇంకా లేదు. కానీ నవనీత్ అయి ఉండచుని అనుకుంటున్నాను" తన ప్రయత్నాలన్నీ వివరించాడు.

"క్రీస్తుని శిలువ వేసిన ప్రదేశాన్ని చూడాలని ఉందని ఆ రోజు మీరు మాటల్లో చెప్పుడం నాకు గుర్తుంది. భామ్స్ కుక్ అనే ట్రావెల్ ఏజెన్సీ వారం రోజుల ఇజాయిల్ టూర్స్ ని కండక్ చేస్తోంది. మీరు వెంటనే పాస్సపోర్ట్ తీసుకోండి. అక్కడికి వెళ్లి వచ్చే ఏర్పాటు చేస్తాను. అంతేకాదు. మీరోసారి ప్రాన్స్‌లోని లైసెస్‌లో ఉన్న సెయింట్ థెరిసా మార్కెట్ నివశించిన మోనాష్టీ గురించి కూడా చెప్పారు. ఇజాయిల్ టూర్స్ అయ్యాక అక్కడికి వెళ్లి అదీ చూసుకుని వెనక్కి వచ్చే ఏర్పాటు చేస్తాను."

అలెగ్గాండర్ కళ్ళు కృత్యులతో చమర్యాయి.

త్రివికం ఆయన చేత తత్కాల్ లో పాస్సపోర్ట్కి అప్లికేషన్ తీసుకుని ఏమి కాగితాలు సచ్చిట్ చేయాలో వాటి వివరాలు ఇచ్చిదాన్ని అప్లికేషన్ చేసే విధానాన్ని వివరించాడు.



త్రివికం పెళ్లి రోజులోగా అతను ఆశపడ్డట్టుగా నవనీత్ ఉనికిని డిటెక్టివ్ ఏజెన్సీ వారు కనుకోలేకపోయారు. సత్యసాయి నిగమాగమం కళ్యాణ మండపంలో వారి వివహం జరిగింది. చాలామంది 'పెళ్లికొడుకు బాగ పెద్ద. ఎలా చేసుకుంటోందో?' అని కామెంట్ చేసారు. ఆ పెళ్లికి అలెగ్గాండర్, కురుంగేశ్వర్. అతని కొడుకులు బ్రేహ్మశ్వర్, కూర్మరాజు హజరయ్యారు. హరినాథ్ కొడుకు నిక్షేప, కూతురి మహిమ అమెరికానించి పంపిన స్వాలబుకే పెళ్లిరోజు డెలివరీ అయింది. జనని ప్రఫండ్ మాయాదేవి, లక్ష్మినించి ప్రాద్రాబాద్ వచ్చి ఉన్న జమునారాణి హజరయ్యారు. స్పజన, త్రివికం తల్లి ప్రమీల భర్త విశ్వేశ్వరరావులు, త్రివికం మిత్రులు జగ్గయ్య, దినాధిపతిలు కూడా హజరయ్యారు. తన మనవడి పెళ్లికి ఎదుర్కలంక నించి ప్రత్యేకంగా మధుసూదనరావు వచ్చాడు. తనని ఆహ్వానించినందుకు, తాతగా త్రివికం తనకి తగిన గారవం ఇచ్చినందుకు ఆయనకి ఎంతో ఆనందం వేసింది. లాయర్ భాస్కర్ మూర్తి కూడా వచ్చి అక్కింతలు వేసాడు. తోటి డాక్టర్లు జాబాలి, విరజ, మరి కొందరు తిరుమలాంబ, ఆమె కూతురు సుభద్ర వచ్చారు. జనని జీవించి ఉండగా వారింట్లో ఉండి చదువుకుని ఛార్టెడ్ అకోంటెంట్ అయిన రామం, ప్రాఫేసర్ అయిన శీను అతిథులని ఆహ్వానించి వారికి కూల్ డ్రింక్స్, స్నాక్స్ అందే డ్యూటీ తీసుకున్నారు.

పెళ్లికి భాస్కరమూర్తి బహుమతిగా ఇచ్చిన పుస్తకంలో ఇలా రాసి ఉంది.

'ఫాంక్ యు, సారి అనేవి వైవాహిక జీవితంలో శక్తివంతమైన రెండు పదాలు. మొదటిది హ్యాదయపు తలుపులని తెరిస్తే రెండోది హ్యాదయపు గాయాలకి చికిత్స చేస్తుంది.'

జాబాలి బహుమతిగా ఇచ్చిన 'టు కిల్ ఏ మాకింగ్ బర్' అనే పుస్తకంలో ఇలా రాసి ఉంది.

'డియర్ విక్సీ, ఇక నీకు ఉగ్వాదం అంటే ఉండదు. ఎందుకంటే నీకు పెళ్లుయింది కదా.'

సూటి తన మిత్రులతో ఈ మాట చెప్పుడం త్రివికం విన్నాడు.

"మా వారు అన్నారు నాతో, 'నేను నీ వయసుకి రాలేను. కాని చచ్చినట్లు నువ్వు నా వయసుకి రావాలి. బావుళ్ళా?'"

తన కొడుకు వివహం జరుగుతోందన్న అవగాహన రాంపసార్డలో పెద్దగా కనిపించలేదు. పెళ్లికి హజరైన తన ఇద్దరు సోదరులని కాని, జానకిని కాని ఆయన గుర్తించలేదు. రాంపసార్డ లేచి ఎట్టెనా పెళ్లిపోతే ప్రమాదం అని తమ్ముడు సోమశేఖర్ ఆయన పక్కనే కూర్చున్నాడు. శ్యామలరావు పెళ్లిలో లంచ దగ్గర ఉండి స్టేట్ లెక్కలు, అందరికి అన్నీ అందేలా చూసాడు. అతనికి సుందరేశ్వర్ సలహా ప్రకారం ఖరీదైన బట్టలని పెట్టాడు త్రివికం.

అలెగ్గాండర్ జెరూసలెం, ప్రాన్స్ టూర్స్, త్రివికం హనీమూన్ టూర్స్ ఒకే రోజు మొదలయ్యాయి.



సుందరేశన్, త్రివికం పిల్చి, బాబాయ్లు హనీమూన్కి పెళ్ళయిన మర్చాడే బయలుదేరమని త్రివికంకి పెళ్ళికి ముందే సలహా ఇచ్చారు. ఆ ప్రకారం పెళ్ళయిన మర్చాడు కొచ్చిన్ నించి క్రూయెజ్లో మారిష్ట్కి, తిరుగు ప్రయాణం విమానంలో ఏర్పాట్లు చేసాడు త్రివికం.

పదిరోజులు మారిష్ట్లో గడిపాక, తిరిగి విమానంలో నవదంపతులిద్దరూ ముద్దాసు ఎలుర్పోర్లకి చేరుకున్నారు విమానంలోని దిపాందూని చదివి సూఫ్తి తన భర్తకి దాన్ని ఇచ్చి చెప్పింది.

"ఈ ఆర్థికల చదవండి."

అది వార్తాదు. భారతదేశంలోని లంచగోండితనం మీద రాసిన ఆర్థికల్. అందులో కాంటాక్స్ అవినీతి పరుడు కాకుండా నిజాయితీ పరుడైనా లంచం ఇస్తే కాని ప్రభుత్వాధికారులు పని చేయకపోవడం మీద ఉదహరణగా ఓ సంఘటనని దాని రచయిత పేర్కొన్నాడు. 'నవనీత్ మూడేళ్ళ క్రితం మహారాష్ట్రలో సంగ్రీలో ఎలక్ట్రిసిటీ బోర్డ్ కాంటాక్స్లు చేసాడు. బిల్లు చెల్లింపు విషయంలో ఓ అధికారి లంచం డిమాండ్ చేసాడు. కానీ సకాలంలో నాణ్యతగా పని పూర్తిచేసాక ఇక తను లంచం ఇవ్వనని నవనీత్ చెపితే ఆ అధికారి ససేమిరా అన్నాడు. అతని వైభాగ్యం మీద నిరసనని వ్యక్తం చేస్తూ నవనీత్ వారి ఆఫీస్ ముందు భిక్షాపాత్ర పట్టుకుని 'సూపరింటెండెంట్ ఇంజనీర్ కేల్కర్కి లంచం ఇవ్వాలి, దానం చేయండి' అని యాచించసాగాడు. వెంటనే పోలీసులు రంగపవేశం చేసి నవనీత్ చేత ఆ యాచనని ఆపించారు. ఇది మీడియా దృష్టికి పెళ్ళడంతో లంచం ఇవ్వకుండానే అతని బిల్లుని చెల్లించారు.'

"ఇతను నా తండ్రి నవనీత్ అయి ఉండచూ?" అడిగాడు.

"కావచ్చు, పెళ్ళగానే ప్రయత్నిధ్యాం" సూఫ్తి చెప్పింది.



తిరిగి వచ్చాక డిటెక్షివ్ ఏజన్సీకి ఆ వార్తని చూపించాడు త్రివికం. వారు రెండురోజుల తర్వాత ఫోన్ చేసి చెప్పారు. "మీరు వెదికే నవనీతే ఆయన."

"ఫాంక్ గాడ్" చిన్నగా నిట్టూర్చాడు త్రివికం.

"ఫాంక్ సూఫ్తి. నేను ఎన్ని ప్రయత్నాలు చేసినా కనుక్కోలేకపోయాను. నీ వల్లే నవనీత్ ఉనికి ఇట్టే తెలిసింది."

"నా గోప్యం లేదు. ఛాన్స్ ఎన్కొంటర్. అంతే" చెప్పింది సూఫ్తి.

డిటెక్షివ్ ఏజన్సీ వారు ఇచ్చిన సంగ్రీలోని చిరునామాకి త్రివికం మర్చాడే చేరుకున్నాడు. నవనీత్ కొడుకు అనిల్ దత్తని కలిసాడు. అతను కూడా డాక్టరే. నవనీత్ పోయి రెండేళ్ళ అయింది అని అతను చెప్పాడు. అనిల్కి జరిగింది మొత్తం వివరిస్తే అతను ఆశ్వర్యంగా విన్నాడు. అతనికి తన తండ్రి గత చరిత ఏమీ తెలీదు.

"జప్ట్ టు మేక్ పూర్ణ, మనిష్టరికీ డి.ఎన్.ఎ టెస్ట్ చేయడాం."

అతను అభ్యంతరం చెప్పకుండానే తన రక్తాన్ని ఇచ్చాడు.



ఈసారి డి.ఎన్.ఎ రిజల్ట్ వచ్చినప్పుడు త్రివికంలో ఎలాంటి ఆదుర్లాలేదు. నవనీత్ కొడుకు అనిల్ దత్త డి.ఎన్.ఎ మేచ్ అవుతుంది అనుకున్నాడు. అతను ఊహించినట్లుగా జరగలేదు. ఆ డి.ఎన్.ఎలు కూడా కలవలేదు. అంటే నవనీత్ వల్ల తన తల్లి ప్రమీలకి గర్చం రాలేదని త్రివికం గ్రహించాడు.

సూఫ్తి, సుందరేశ్వర్లతో ఆ విషయం చర్చించాడు.

"ప్రమీల భర్త విశ్వేశ్వరరావు డి.ఎన్.ఎతో మీ డి.ఎన్.ఎ మేచ్ చేసి చూడండి" వారు ఇద్దరూ సలహా ఇచ్చారు.

త్రివికం భరత్ నగర్లోని స్జన, విశ్వేశ్వరరావుల దగ్గరకి వెళ్లి ఆ సంగతి చెపితే వారు ఇద్దరూ షాకయ్యారు. అయిన రక్తం సేంపుల్ తీసుకున్నాడు త్రివికం. రెండు రోజుల తర్వాత ఆ పరీక్ష రిజల్ట్ వచ్చింది. ఈసారి ఎలాంటి అనుమానం లేకుండా విశ్వేశ్వరరావే త్రివికం తండ్రి అని తేలింది.

వెంటనే ఫోన్ చేసి త్రివికం ఆ సంగతి ఆయనకి చెప్పాడు.

"నేను ప్రమీల గర్ణానికి ఆ బలత్తారమే కారణం అని గుడ్డిగా నమ్మాను తప్ప నా వల్ల గర్భవతి అయి ఉండచ్చని ఒక్క క్షణం కూడా నాకు ఆలోచన రాలేదు. ప్రమీలకి అంతకన్నా రాలేదు" విశ్వేశ్వరరావు బాధగా చెప్పాడు.

"నా కొడుకు సుశీల్, కూతురు ప్రమీలకి వారి పెద్దమ్మకి జరిగిన ఆ దుర్ఘటన గురించి ఇంతదాకా తెలీదు. దాన్ని వారినించి గోప్యంగానే ఉంచుదాం." విశ్వేశ్వరరావు త్రివికంని కోరాడు.

"అలాగే"

ఆయన రాంపసాద్ని చూడటానికి తన భార్య స్జనతో త్రివికం ఇంటికి వచ్చాడు. ఆయన్ని చూడగానే రాంపసాద్ చెప్పాడు.

"ఇతను..ఇతను..."

"ఇతను? ఎవరియన?" త్రివికం ఆత్రంగా ప్రశ్నించాడు.

"ఏమో?"

అంతలోనే ఆయన జ్ఞాపకశక్తి నశించింది.

విశ్వేశ్వరరావు ప్రతీ ఆదివారం, తను త్రివికం ఇంటికి భోజనానికి వెళ్లాడు. లేద వాళ్లని తన ఇంటికి పిలుస్తాడు. పండగలకి తప్పనిసరిగా తన ఇంటికి ఆహ్వానిస్తాడు. స్వంత కొడుకు మీద చూపించే ప్రేమని విశ్వేశ్వరరావు, స్జనలు త్రివికం మీద చూపిస్తున్నారు.

"రక్తసంబంధం" నవ్వుతుంది సూఫారి.

20

2014లో ఓ రోజు డైరీలో త్రివికం ఇలా రాశాడు.

ఈరోజు నా పుట్టినరోజు. నవ్వులరోజు. బహుమతుల రోజు. కొత్త బట్టల రోజు. హోల్ మార్క్ గ్రీటింగ్ కార్యలు అందుకునే రోజు. ఈ రోజు మా నాన్న నాకు లేని మొదటి పుట్టినరోజు. నాకు ఊహా తెలిసినప్పటినించి నాకో తండ్రి నా ప్రతి పుట్టినరోజుకి ఉన్నారు. కానీ ఇవ్వాళ ఆయనలేరు. సికిందాబాద్లోని స్కూలు వాటికలో మా అమ్మ చితి కాలిన సిమెంట్ ఫ్లాట్ ఫాం మీదే ఆయనా చితిలో కాలిపోయారు.

నిజానికి ఆయన నన్ను వదిలి ఎక్కుడికి వెళ్లేదు. ఆయన నా సమీపంలోనే ఉన్నారు. ఆయన ఉనికి నాకు ఎప్పుడూ కొత్తగానే ఉంటుంది.

ఆయన నాకు చాలా నేర్చారు. గెడ్డం గీసుకోవటం ఆయనే నాకు నేర్చారు. నా మొహనికి ఏ రకం మీసం బాగుంటుందో ఆయనే సూచించారు. ఎన్నడూ అప్పుల్లో పడకూడదని, నిత్య దైవ ప్రార్థన చేయాలని నేర్చారు. చీకటికి భయపడకుండా ఉండటాన్ని, బొంగరం ఎలా తిప్పి అరచేతిలో వేసుకోవాలో నాకు నేర్చించారు. ఇంకా ఎన్నింటినో.

చిల్డ్ స్ట్రీట్ ఆఫ్సర్ పేవ్ లోపన్ వాసన నాకు ఆయన్ని గుర్తు చేస్తుంది. తెల్ల దుస్తులు వేసుకునే వారిని చూసినా ఆయన గుర్తుకు వస్తారు. అసలు నేను మా నాన్నగారిని మరిచింది ఎప్పుడు? ఎవరి జీవితం అయినా నా జీవితంలానే 'అనగనగా ఓ నాన్న'తోనే మొదలవుతుంది.

(సమాప్తం)

Post your comments

ప్రస్తుతం అందుబాటులో ఉన్న మల్లాదిగారి పుస్తకాల వివరాల కోసం ఇక్కడ కీక్ చేయండి

www.anandbooks.com

www.telugubooks.in